

## [Damsgaard.]

rådighed; for den 3-årige periode bliver det 285 mill. kr., hvorved der fremkommer den nedsættelse på 200 mill. kr., vi foreslår. Det er venstres opfattelse, at den gældende boliglovgivning med statsgaranti i høj grad har været medvirkende til at skabe de vanskeligheder på boligmarkedet, som vi er inde i, og som nok kan påkalde overvejelser; sådanne fandt jo også nys sted her i tinget, nemlig ved debatten i fredags om forslag til lov om boligbyggeri. Vi mener, at der må finde afvikling sted på disse områder over finanslovsforslaget. Med vore ændringsforslag har vi sigtet mod at nå frem til besparelse på finanslovsforslaget. Det er venstres opfattelse, at det vil være rigtigt og også muligt at spare på statens udgiftsside, men det er vel desværre et forfængeligt håb, at den nuværende regering vil anlægge en politik med dette sigte.

Ændringsforslag nr. 142 vedrører EFTA-bidraget. På finanslovsforslaget er der afsat 265 000 kr. som Danmarks bidrag til EFTA-samarbejdet og 150 000 kr. til rejseudgifter. Ved ændringsforslaget forhøjes bidraget med 95 000 kr. til 360 000 kr., men denne bevilling til Den europæiske Frihandelskommision, de syv eller EFTA kaldet, giver mig anledning til nogle bemærkninger.

Det var fra dansk side en klar forudsætning for folketingsflertallets godkendelse af EFTA-konventionen, at denne nye organisation skulle tjene som et middel til at tilvejebringe et nyt grundlag for forhandling mellem de seks og de syv og fjernelse af den forskelsbehandling, der er den direkte følge af de to markedsområders oprettelse. På det punkt er vi hidtil blevet skuffet, idet der ikke fra EFTAs side som fællesorganisation for de syv synes at være taget noget initiativ i den henseende. Derimod fremgår det af de bladmeddelelser, jeg har set, at den britiske regering på forskellig måde, bl. a. ved forhandling i den vesteuropæiske organisation, der jo foruden de seks fællesmarkedslande kun omfatter England, har søgt tilnærmelse til de seks i en form, der minder stærkt om de krav, vi fra venstres side stillede under sidste års markedsdebatter her i folketinget, nemlig om en associationsordning i henhold til artikel 238

i Romtraktaten. Dette krav blev dengang afvist fra den tidligere regerings side. Kan vi ikke blive stillet over for den ubehagelige kendsgerning, at andre gennemfører det, som den daværende regering ikke ville tage under overvejelse, og at selve det for os afgørende formål med EFTA derved forspildes? Jeg går ud fra, at disse spørgsmål også vil blive behandlet i anden forbindelse her i tinget — så vidt jeg kan se allerede i morgen — men jeg finder anledning til at henstille til regeringen, at det omtalte bidrag til denne vigtige sags administration nu også kommer til at give os valuta for pengene, derved at EFTA kommer til at virke efter sin hensigt.

Ændringsforslagene nr. 546, 547 og 548, vedrørende det kgl. teater, som den ærede ordfører for socialdemokratiet også omtalte, har vi tiltrådt, men jeg vil alligevel gerne sige lidt om dem. Ændringsforslag nr. 547 er vi gået med til, fordi den højtærede undervisningsminister har sagt, at det ikke vil gribe ind i restaureringen af hovedbygningens indre, at den nyhervervede bygning i Tordenskjoldsgade sættes i stand, og det stoler jeg så på; men jeg er forbavset over, at denne istandsættelse vil koste 1 500 380 kr., idet vi ved købet for et års tid siden fik oplyst af ministeren, at der ikke kunne forventes større reparationsudgifter for at gøre bygningen i Tordenskjoldsgade god til teatrets brug. Når venstre alligevel er gået med til denne bevilling og til bevillingerne i ændringsforslagene nr. 548 og 546, er det ud fra den betragtning, at det kgl. teaters bygninger naturligvis må vedligeholdes og indrettes, så de på rimelig måde kan tjene deres formål, men så må istandsættelsesarbejderne udføres rationelt og efter en grundigt udarbejdet plan.

Det er mit indtryk, at de senere års dyre reparationer på teatret ikke helt har svaret til den forudsætning, jeg her opstiller. Derfor bevilges der også nu penge til udarbejdelse af en generalplan for istandsættelse af det kgl. teaters indre, og går vi til sin tid med til at bevilge penge til istandsættelse efter en sådan grundigt udarbejdet plan, så må det efter min mening være en forudsætning, at man opfører med dyre lapperier og gennemfører arbejderne på rationel vis. At det så vil